

Uf Sanchon.

Sanchon.

Moderato.

Til Ven-nen, til den hul - de læ - rer; til ham, som

han - net har min Sjæl, til Man - den, som jeg hul - der, æ - rer, som e - ne sta - ber alt mit Held, til ham som

gior - de det - te Hjer - te til at - le Him - mel - glo - ders Hjem, til ham, som mig at el - ske lær - te: hvem kan det vær - re, u - den

Dem? den Mand, som mig at el - ske lær - te: hvem kan det vær - re u - den Dem? hvem kan det vær - re u - den Dem? hvem kan

det vær - re u - den Dem?

Finale.

Alf Janchon.

Martin.

*Andante
con moto.*

Vor Ver-den her er et De-che-ter, hver af os er et In-stru-ment, hvoe

3:

af os er et In-stru-ment. Vi Skiebneen til Tug-to-me-ster, tidt rev-ser den os ex-ce-lent., tidt

rev-ser den os ex-ce-lent. De sto-re Her-ter de-ri-ge-re, og staae paa vo-re Kong-ge Taet. Vi ar-me Djaev-ler mu-si-ce-re, snart

min-dre el-ler meer ex-act, vi ar-me Djaev-ler mu-si-ce-re, snart min-dre el-ler meer ex-act, snart min-dre el-ler meer ex-

act, snart min-dre el-ler meer ex-act.

Stimel.

Andante er det rette Tempo;
Allegro gaer de Riges Spil;
De store spille Maestoso;
men vi maae skulere til.

Det er for os i Ringens Orden,
til deres Qvint at synge Bas.
Hvo det ei kan, vil her paa Jorden
knaap naae Daelgetraederplads.